

MÀGIA

Temps era temps, per allà a l'edat medieval, on la gent vivia en castells i cases de fusta i de palla, hi vivia una nena anomenada Alícia, una nena simpàtica, generosa, valenta, aventurera però una mica rebel. L'Alícia vivia a Amsterdam, un poble petit però curiós, ple de màgia on també hi vivien bruixes, bruixots i bestioles de tota mena.

Un bon dia però, la màgia va desapareixer! Els arbres ja no tenien fulles, les flors ja no tenien el seu color, els pardals ja no cantaven com cada matí, el poble no tenia colors... L'Alícia estava farta de veure el seu poble sense la seva màgia, així que va anar a buscar al seu amic Llamp, un cavall molt ràpid i valent que la podria ajudar en aquest gran problema i el problema es va fer encara més gran, en Llamp havia desaparegut.

Pel camí es va trobar el Sr. Rondinaire, un cargol gegant amb aspecte de males puces, que sempre vol dormir, de color verd llefiscós i rondinaire, com diu el seu nom.

-Hola.

-Xxxsssstt! Per mi la vida comença després del cafè (beu un glop de cafè) Què deies?

-Saps alguna cosa sobre la desaparició de la màgia al poble d'Amsterdam?

-Aaah! Sí, l'he robat jo.

-Tu? I ho dius tant tranquil? **Això no té cap ni peus!**

-Si maca, **no tot són flors i violes**, bé, ara que ja ho saps, pots deixar-me descansar?

-Atura't, si tu has robat la màgia vol dir que també has robat en Llamp.

-És possible...

-Espera, espera, espera, mare, això que estàs explicant et va passar a tu?

-Sí, és clar que sí, jo no mentiria a la meva filla.

- D'acord, d'acord, segueix explicant , deies que... el cargol havia robat en Llamp.

-Cert, continuo!

L'Alícia, (és a dir, jo) sabia qui la podria ajudar, LA NATURA! Com que Amsterdam era un poble màgic, la natura parlava! Però no li quedava gaire temps.

-I mare, realment vas parlar amb la natura?

-Si ho vols saber deixa'm acabar.

L'Alícia va endinsar-se al bosc, un bosc tenebrós, ple de màgia però no gaire color, era el bosc més vell on hi habitaven arbres de tota mena. N'hi havia un, però, que era el més vell i savi.

-Hola Savi.

-Es deia savi?

-Sí

-Vaja, quin nom, segueix.

-Que em pots ajudar?

- En quina cosa, si es pot saber?

- En Rondinaire ha robat la màgia i en Llamp!

- Mal llamp m'arremangui, se **m'està pujant la mosca al nas**.

-Que em pots **donar un cop de mà**?

- És clar, has d'esperar a que es fagi de nit, ja que avui és lluna plena, i els Mags surten a passejar. Has de buscar un mag que té el barret aixefat, ell en sabrà alguna cosa.

-Gràcies, però a on he d'anar?

- Has d'anar al bosc Llampant, allà és on viu

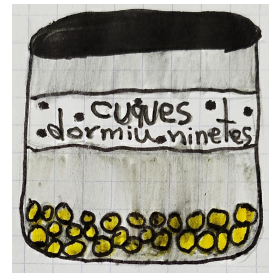
- Moltes gràcies Savi!

- Arreveure!

- I el Mag era amigable? Vas trobar el bosc? I en LLamp què? Va ser emocionant?

- Atura't! Si ho vols saber, escolta bé! Quan vaig trobar el Mag em va dir el següent:

- Té, et dono aquest pot amb cuques “dormiu ninetes”. Elles adormiran a qualsevol persona o animal durant un any sencer.
- Gràcies Mag, adeu.

Vaig anar direcció cap en Rondinaire i vaig tenir la bona sort de que estava dormint i silenciosament vaig obrir el pot on hi havien les cuques i elles van fer la seva feina. Ara, em tocava a mi, havia d'agafar la màgia i en Llamp, així és com ho vaig fer, i sense cap problema.

Després vaig pujar a sobre en Llamp i

vaig tornar a el poble, tots els habitants m'adoraven, Amsterdam tornava a tenir màgia!

Al cap de poques hores(a la nit) Vam fer una festa ben sonada!

- Mare, de gran vull ser com tu i viure aventures com les que has viscut tu.

-Testimo.

FI

Mel

